

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan in popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit à Din 2.—, do 100 vrst 250 Din, večji inserati petit vrsta 4.— Din. Popust po dogovoru. Inseratni davek poseben.

«Slovenski Narod» velja letno v Jugoslaviji 240.— Din, za inozemstvo 420.— Din.

Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflova ulica št. 5, I. nadstropje. — Telefon 2034.

Upravnštvo: Knaflova ulica št. 5, pritličje. — Telefon 2304.

Atentator Ivan Momčilov je davi umrl

Naposled priznava tudi policija sama, da je bival atentator že dolgo v Jugoslaviji in užival zaupanje oblasti

— Beograd, 17. julija. Uprava beograjske policije je izdala sinoči komunike o uspehih dosedanja preiskave v zadevi atentata na načelnika javne varnosti Žike Lazića ter objavlja med drugim naslednje:

Atentator se imenuje Ivan Momčilov iz Neopoka na Bolgarskem, kjer je bil sreski finančni uradnik. Leta 1923 je emigriral v Grško, 1925 pa v našo državo, kjer je zaprosil za gostoljubje, ki mu je bilo v kramku dovoljeno, ker so zanj jamčili predstavniki bolgarskih emigrantov v Beogradu. Odpoval je v Požarevac kot emigrant, zatem je bival v raznih drugih krajih, nazadnje pa je pred 2 mesecoma prišel z emigrantsko izkaznico v Beograd ter se nastavil v hotelu »Postvina«.

Njegovo obnašanje v Beogradu ni dalo nobenega povoda za sum ker se je stalno družil s tukajnjimi bolgarskimi emigrantmi, tekom preiskave, ki se vodi, je bilo ugotovljeno,

da je Momčilov v zadnjem času prišel v zvezo z nekimi člani makedonskega revolucionarnega komiteja, ki so ga preko Grigora Milčinova angažirali, da izvrši atentat na g. Lazića.

Makedonski revolucionarni komite skuša v zadnjem času, ker ne more rekrutirati ljudi iz našega ozemlja, v svoje svrhe najti med emigrantmi plaćance za izvrševanje atentata, objubljajoč jim rehabilitacijo v Bolgarski, kakor je to bilo tudi v tem slučaju. Grigor Milčinov, ki je organiziral ta atentat, je pogbenil na naslednji način:

Dne 11. t. m., dva dni pred atentatom na g. Lazića, je izvršila zagrebška policija preiskavo v stanovanju Milčinova, ker je prejela obvestilo, da so v njegovem stanovanju skrita neka sumljiva pisma. Pri preiskavi niso našli nicesar, kar bi govorilo o pripravah za atentat na g. Lazića. Tekom preiskave same je Milčinov skočil skozi okno ter pogbenil in ga deslej niso mogli izslediti.

V Beogradu je bilo izvršenih nekoliko atentacij med bolgarskimi emigrantmi, ki so se družili z atentatorjem. Dosej se še ni ugotovilo, ali so atentatorjevi sokrivi. Tekom preiskave je bilo zbrano gradivo, ki brez dvoma popolnoma pojasnjuje atentat. O osebah, ki so sodelovali pri tem atentatu, je preiskava še v teku.

— Beograd, 17. julija. Pri atentatorju Ivanu Momčilovu se je sinoči zopet pojavila visoka temperatura. Mislijo, da so že nastopile komplikacije z vnetjem možgan in da zanj ni nobene rešitve več.

— Beograd, 17. julija. Atentator Ivan Momčilov je danes zjutraj ob štirih podlegel poškodbam. Sinoči se je pojavila visoka temperatura, nakar je padel v nezavest, iz katere se ni več prebudil. Njegovo truplo je bilo popolnoma prepeljano v prosekturno, kjer bo izvršena obdukcija.

Najnovejše „zasluge“ dr. Korošca

V obupni borbi hegemonistov za moč in oblast je začel dr. Korošec denuncirati uradnike. — Zaslužena obsodba dr. Korošca v beograjskem listu.

Beograd, 17. julija. Sinočenje »Novosti« pišejo pod debelim naslovom »Denuncijant« naslednje:

Odkar je g. dr. Korošec minister notranjih del, smo ga spoznali ob raznih prilikah. Sedaj pa se je g. dr. Korošec pojavi v unazani vlogi denuncijanta. Poslal je pismo ministru za šume in rudnike in obtožil načelnika tega ministra Belančiča zaradi njegovega govorja na spominski svečanosti za pokojnima Pavlom Radičem in dr. Gjurom Basaričkom v Hrvatskem klubu. G. Belančič je izjavil, da je krvavi atentat pogodil državo in idejo edinstva. Obsodil je ljudi, ki odobravajo »krivočno ubijanje golorokih ljudi«. Dejal je, da je bilo že dovolj žrtv in da ima upanje, da bodo kmalu zavladali v naši državi ravnopravnost, človečanstvo in svoboda.

G. dr. Korošec je našel, da je vse to državi recte Koroščevemu režimu nevarni separatizem in je denunciral ministru visokega uradnika. Nam se zdi, da bi g. dr. Korošec bolje storil, ako bi zadnje dni, ko še ministruje, molčal ter ne podiž iz Beograda še zadnji Hrvatov. Smatramo, da bi dr. Korošec lahko pustil pri miru državo in edinstvo, katerima so bili baš pod njegovim ministrovanjem zadani najtežji udarci. Njegova posredniška in denuncijantska vloga je odvratna. S tem, da obtožuje g. Belančiča, je g. dr. Korošec dejansko denunciral ves hrvatski narod, ki gleda danes enodušno kakor g. Belančič na dogodek od 20. junija.

Slopi bi moral g. dr. Korošec umolkiniti ter skrbeti za to, da ga javnost pozabi, če že v naši državi nihče več ne odgovarja za svoja dejanja in torej tudi za toliko brezpotrebno prelivanje krvi v Beogradu in Zagrebu. G. dr. Korošec bi se moral zavedati, da je slabo napravljen izpit in da se zaman ponuja za rešitelja države in edinstva. Vsa država sprejema to kot provokacijo in vsem je odvraten ta njegov denuncijantski posel. Bednik!

Nevarna igra velesrbskih hegemonistov

Besna in strupena kampanja hegemonističnega tiska ustvarja neznosno atmosfero in sili KDK, da zavzame še odločnejše stališče.

Beograd, 17. julija. Povodom besnih napadov beograjskega tiska na KDK in njene voditelje objavlja beograjska »Reče« daljši članek, v katerem naglaša med drugim:

Hegemonistični beograjski tisk na naravnost odvraten način forsira tezo, da se mora ponovno sestaviti vlada četvorne hegemonistične koalicije. Ta tisk objavlja izjave neimenovanih radikalov in demokratov, ki divjaško napadajo Radiča, kakor da jim še ni dovolj, da je bil Stepan Radič v Narodni skupščini skoraj umoren in da so bili ubiti in ranjeni njegovi tovariši. Ta tisk je povodom atentata na Žiko Lazića objavljil uvodne članke, v katerih najstreje obsoja atentat, kakor se to spodobi. Toda v svojem velikem ogorčenju proglaša ta tisk Bolgarijo za razbojniško gnezdo. Pomisliš pa je treba, da bi imeli v Bolgariji, če bi se izvedle svobodne volitve, ogromno večino zemljoradnikov, ki so za edinstvo z nami in ki so največji nasprotniki znane razbojniške organizacije v Bolgariji.

Ravno isti tisk pa na našel niti besedice odsobe, da bi obsođil grozen umor v Narodni skupščini, ki nima primere v svetovni zgodbodini. Zato pa se ti listi strašno razkažijo, če rabí Stepan Radič kako ostrejšo besedo na njihov naslov in na naslov onega Beograda ter one politične grupe v njem, ki zahtevajo sklicanje Narodne skupščine, v kateri je bila prelitá hrvatska kri. Če se bo ta kampanja, ki v Beogradu in Srbiji draži duhove v takih meri, da pravki KDK vsak dan dobivajo grozilna pisma in ki onemogoča pravkom KDK nadaljnje bivanje v Beogradu, nadaljevala po isti metodai in na isti način, bo morala KDK k temu zavzeti stališče in sprejeti primerne sklepe. Zelo pa se va-

Giovani Gioitti

Milan, 17. julija. Danes zjutraj ob 1.35 je umrl v visoki starosti 85 let bivši dolgoletni italijanski ministrski predsednik in senator Giovanni Giolitti.

Velika železniška nesreča v Monakovem

V nedeljo zvečer sta trčila pri monakovskem kolodvoru dva izletniška vlaka. — Številka ponesrečencev še ni znano, — so dajo pa, da je 50—60 mrtvih in nad 100 težko ranjenih.

Monakovo, 17. julija. V nedeljo počno se je pripetila v neposredni bližini monakovskega kolodvora katastrofna železniška nesreča, ki je zahitevala po dosedanjih ugotovitvah deset mrtvih in 30 težko ranjenih. Okrog 11. ponoči je odpeljal s kolodvora nabito poln izletniški vlak. Iz še nepojasnjene vzroka pa se je vlak na nekem ovinku tik za kolodvorum ustavil. Kolodvorsko osobje o tem ni bilo obvezeno in je takoj nato pustilo pasirati isto progo drugi vlak. Strojevoda drugega vlaka radi ovinka ni mogel opaziti na progi stojecega vlaka ter je na razširočjo brzino vozil dalje. Lokomotiva se je tako silo zaletela v zadnje vagone prednjega vlaka, da se je zarila skozi dva osebna vagona in obtičala

med razvalinami tretjega vagona.

Ker je bila pri tem razbita tudi lokomotiva, je nastal povrh še požar, tako da v prvem hipu ni bilo niti misliti na rešitev ranjencev. Iz pod razvalin je odmevalo obupno ječanje ranjencev, ki jih je čimdalje bolj objemal ogenj, tako da so pozneje potegnili izpod razvalin le še zoglenele ostanke človeških trupel.

Sele proti 6. uri zjutraj se je gasilcem posrečilo, da so ogenj pogasili in začeli razkopalati razvaline. Izpod ruševin so ob 6. zjutraj potegnili 10 mrtvih in 30 težko ranjenih. Skupno število žrtev te katastrofe pa cenijo na 50 do 60 mrtvih in nad 100 ranjenih. Identiteta ponesrečencev še ni ugotovljena. So večinoma izletniki iz Augsburga in iz predmestij Monakovega.

Vročina uničuje in mori

Smrte ţrtve neznosne vročine v evropskih velemestih — Za- stoj v gospodarskem življenju

Pariz, 17. julija. Snočna nevihta, ki je trajala od 5. do 9. zvečer, je prinesla nekajko ohlajenja. Včeraj se je voda skoraj v vsej Franciji tropična vročina. Toplomer je kazal v senci 38 stopinj. V mestu je radi vročine umrlo do sinoči 42 ljudi. Rešilne postaje so imele ves dan polno dela s ponesrečenci, ki so onemogli vsled vročine. Nekatera industrijska podjetja so moralna radi vročine ustaviti podnevu obravvanje.

Dunaj, 17. julija. Tropična vročina na traja dalje. Toplomer je kazal danes v senci 36 stopinj. Tekom da-

našnjega dopoldne je bilo prepeljanih v bolnico zopet 40 onemoglih. Od včeraj v bolnico prepeljanih sta ponosni dva umrli.

Praga, 17. julija. Mesto je radi silne vročine kakor izumrlo. Vse beži v vodo. Vltava je tako padla, da znaša vodostaj komaj en meter. Radi pomajkanja vode so moralna razna industrijska podjetja ustaviti obravvanje.

Berlin, 17. julija. Tudi danes vla- da neznosna vročina Toplomer je kazal že ob 10. dopoldne 38 stopinj v senci. Včeraj je bilo prepeljanih v bolnico 50 ljudi, 15 pa jih je umrlo.

Vedno hujše obtožbe proti generalu Nobilu

Senzacijonalna izjava prof. Bohounka. — Katastrofo je zakril Nobile. — Švedska vlada ga bo obtožila radi umora.

Oslo, 17. julija. Ruski rušilec leduna »Maligin« je bil pozvan, naj se vrne v Arhangelsk. Spotoma naj preisce vse ozemlje za sledovi o Amundsenu in njegovem spremjevalcu.

V tukajnjih krogih vedno bolji razpravlja o krividi na katastrofo »Italie«. Izjava Zappija, kako sta on in Mariano zapustila ranjenega in onemoglega Malmgreena njegovi usodi, je izzvala ogromno ogorčenje.

Se večjo senzacijo je zbudila izjava češkoslovaškega učenjaka prof. Bohounka, ki jo objavljajo moskovska »Izvestja«. Bohounek je izjavil, da je Malmgreen že pred katastrofo »Italie« opozarjal Nobila na pretečo nevarnosti, da pa si Nobile ni dal ničesar do novosti in je Malmgreenove strokovnjake nasvetne osorvo zavrnil. Če tudi je vodil skoraj neugodno vreme, ki je onemogočalo vsako znanstveno preizkušnjo, je Nobile vztrajal na tem, da naredi.

ko je bila katastrofa neizbežna, je začel Nobile jokati tekati po kabini ter iskat način, da se vrnje v Arhangelsk. Spotoma naj preisce vse ozemlje za sledovi o Amundsenu in njegovem spremjevalcu.

Švedska vlada bo tokom prihodnjih dnevov razpravljala o vložitvi tožbe proti generalu Nobilu in glede mednarodne preiskave ponesrečene fašistske ekspedicije na severni tečaj. Reševalna akcija je stala Švedska 150.000. K vladi bo razpravljala tudi o tem, ali naj zahteva od Italije povračilo tega zneska.

Kingsbay, 17. julija. Švedska letala, ki je po brezuspešnem iskanju na Amundsenom pristalo včeraj v tukajšnji luki, je vihar, ki je razsajal ponoči, popolnoma razbil. — Parnik »Mihail Dard«, ki ga je norveška vlada odpeljala, sestreljeno neugodno vreme, ki je vodilo do leta, da se vredno zmanjstveno preizkušnjo v letu 1915. Vladi je odšel s tem, da sodeluje pri reševalni akciji in iskanju Amundsena, se je danes vrnil. O Amundsenu, odnosno njegovem letalu še vedno ni nikakega sledu.

Težka nesreča na triglavski severni steni

Že včeraj so se razširile po Ljubljani alarmantne vesti, da se je na severni triglavski steni v nedeljo smrtno ponesrečil neki turist. Obrnili smo se telefonično na razna turistska izhodišča v kranjskogorskem sod. okraju in smo dosegli prejeli o nesreči le nekaj splošnih podatkov, natančnejših podrobnejših vesti pa zaenkrat še nismo mogli dobiti.

Kakor nam poročajo iz Mojstrane, je včeraj prihitol v Mojstrano neki turist in zaprosil pri tamkajšnji podružnici SPD za nujno pomoč, ker se je baje precej visoko v severni triglavski steni težko ponesrečil v nedeljo popoldne neka turista iz Mariabura, ki je hotela preipezati nevarno tričkovno steno. Nekako pod sedino stene, ko je že absolvirala del nevarne plezalne ture, je drzni plezalki na gladi steni spadnilo, je padla kakih 15 metrov globoko, kjer je obvisela na ostri skali. Pri padcu si je zlomila nogu na dveh krajih in se tudi sicer zelo težko poškodovala. Njene klice na pomoč so čuli razni turisti, ki pa nesrečni niso mogli pomagati.

Ponesrečenka je morala prebiti mrzločno z nedelje na pondeljek, kakor tudi ves včerajšnji dan in preteklo noč v obupnem položaju brez vsake pomoči na skali, kjer je po padcu obležala.

Včeraj so prišli pod steno trije nemški turisti, ki so na klice ponesrečenke po pomoci skušali splezati do nje, kar pa se jim kljub silnim napornim ni posrečilo. Zato so se vrnili po svoji poti nazaj in poslali nekoga turista, na katerega so spotoma nateleli, po pomoč v Mojstrano.

V Mojstrani so tako sestavili reševalno ekspedicijo iz izvezbanih v preizkušenih gorskih vodnikov, ki jim je sleherna skala našega Triglavskega pogorja znana kot domača izba. Take reševalne ekspedicije ima organizirane SPD v vseh važnejših planinskih izhodiščih. Reševalna ekspedicija je bila takoj se tekom sinočnega večera kompletno sestavljena in se je proti polnoči pod vodstvom preizkušenega in priznanega našega gorskega vodnika Gregorja Laha iz Mojstrane napotila skozi Vrata proti severni triglavski steni. Kakor računajo, je ekspedicija danes zjutraj okrog pol. 3. ure prispevala v Vrata in kmalu nato pričela z reševalnimi deli v steni.

V Mojstrani pričakujejo povratka reševalne ekspedicije s ponesrečenko danes popoldne med 12. in 14. uro. Za rešitev so iskalni tudi znanega vodnika Jožeta Čopa z

Jesenic, ki je renomiran plezalec in dober poznavač severne triglavskih sten, vendar ga niso mogli najti. Na

Dnevne vesti.

Diplomirali so na višji pedagoški šoli v Zagrebu meseca julija t. l. po dovršenem osmrem semestru in s tem dosegli pravico na položaj profesorjev in oblastnih načelnikov ti - le Slovenci: V pedagoško-matematičnem odseku Čop i Venceslav iz Pišec, Jeglič Mirko iz Ljubljane, Klopčič Radovan iz Ljubljane in Tomšič Jožica iz Tacna; v pedagoško-teizikovnem odseku Babšek Josko iz Maribor, Šilh Gustav iz Velenja in Župavec Jožica iz Rajhenburga; v matematično-fizikalnem odseku Mesojevec Mirko iz Ljubljane, a v prirodopisno-zemljepisnem oddelku Iskra Mirko iz Ljubljane.

Ljubljanski študentje v Bitolju. V nedeljo popoldne je prebivalstvo Bitolja sprejelo visokošolce in abituriente učiteljic iz Ljubljane, člane akademske podružnice Jugoslovenske Matice. V Bitolj je prispele 20 akademikov in maturantov pod vodstvom prof. Josipa Bačića. Na kolodvoru je pričakovala slovenske goste velika množica prebivalstva, oficirjev in uradnikov. Na peronu so bili zbrani Sokoli, skavti ter učenke ženske obrtne šole. Ko se je vlak ustavil, so zaorili po peronu navdušeni klici: Dobrodošli, živeli! Goste je pozdravil v imenu bitoljskega prebivalstva dijak Zarčević. Za pozdrave se je zahvalil abiturient ljubljanskega učiteljšča Vekoslav Bučar. S kolodvora je spremilo prebivalstvo goste v velike povorki z vojaško godbo na čelu v bitoljsko semeščo, kjer jim je bilo pripravljeno prenočje. Zvečer so priredili Slovenci v bitoljskem gledališču akademijo s koncertom.

Na naslov vojaške uprave. Iz krogov rezervnih častnikov nam pišejo: Vsi rezervni častniki, ki so dobili uniforme, morajo priti v nedeljo 22. t. m. v vojašnico vojvođe Mišića, kjer bodo vojaški organi pregledali uniforme. V zadevni odredbi komandanta ljubljanskega vojnega okruga je rečeno, da so dobili rezervni častniki uniforme od države. Po zakonu o ustrojstvu vojske ima res vsak rezervni častnik pravico do brezplačne uniforme, toda vsi rezervni častniki so uniforme plačali, nekateri po 500, pretežna večina pa po 700 Din. Ta znesek sicer ne odgovarja dejanski vrednosti uniforme, vendar se nam pa zdi čudno stališče vojaške uprave, ki pravi, da so rezervni častniki dobili uniforme od države. To je eno. Drugo, na kar bi hotel opozoriti vojaško upravo, je pa dejstvo, da uniforme, ki so jih rezervni častniki plačali, niso kompletne. Kape so brez izjemne mnogo premajhne, rezervni častniki niso dobili sabelj in ešpar, pa tudi uniforme je treba prenariditi. Za prenarejanje in kompletiranje uniforme bi rabil vsak rezervni častnik najmanj 1.500 Din. Od takaj vzamejo rezervni častniki, ki so po ogromi večini državni in zaseben uradniki, ta denar, ne vemo. Dolžnost vojaške uprave bi bila poskrbeti, da dober rezervni častnik od države brezplačno kompletno uniforme. Sele tedaj bi lahko vojaška uprava zahtevala, da pridejo rezervni častniki v uniformah na pregled.

Osebna vest. Soustanovitelj in dosedajni tajnik Jugoslovenske gasilske zveze g. Janko Hojan je na nedeljskem občnem zboru Zvezde odklonil zopetno izvolitev ter odložil vsa mesta pri gasilski organizaciji.

Društvo jugoslov. akademikov v Ptuju. Na rednem občnem zboru dne 12. julija t. l. se je konstituiral sledči novi odbor: predsednik: Jerše Lado, agr.; podpredsednik: Fermec Letja, phil.; tajnik: Zelenko Emil, for.; blagajnik: Fermec Ziva, iur.; odborniki: Toplak Alojzij, med.; Kocmut Rudolf, iur.; razvitorja: Brumen Tone, iur.; Petrovič Simon, iur.

Domžale. Zadnjo sredo je prišel k nam iz Berlina inženjer, da pregleda in preizkus brezplačno oddajno postajo. Osebje, ki bo zaposteneno pri njej, bo imelo težko in odgovorno službo, zakaj nesreča se kaj rada pripieti. Nekoč so pregorete tri žarnice in je imelo berlinsko podjetje čez 150 tisoč dinarjev škode. — Slamnikarska obrt je jela pešati. Nekdaj je pokupila Ljubljana in ostala slovenska mesta vsako pomlad nešteoto naših izdelkov, današnji domači trg je za nas brez pomena. Da so slamnikarska podjetja kolikor mogoče ohranila obratovanje, so se oprijela klobučar, obrti. Danes je v tvornicah zaposlenih mani žensk, a več moških. Ženske, katere so izurjene v slamnikarski obrti, hodijo delat od jeseni do pomlad v slamnikarske tvornice na Rumunsko. Tedensko zaslužijo po 1200 lejev (100 lejev je približno 35 Din). Nekatere prineso domov precej rejene mošnje. — Naši tini junaki ognjegasci postavijo svojemu patronu sv. Florijanu lichen spomenik. Podstavak s stebrom že stoji. Kip bo napravljen brkone domačin. — Fala nam ponuja električno energijo. Ker je cenejša od naše domače, jo bomo vsekakor sprejeli.

Središče. Trta kaže krasno. Če pojde še naprej po sreči, bomo pridele veliko izvrstne kapljice. Danes ga srkamo po 16 dinarjev, novo bo pa vsekakor cenejše. V hrnici sudi po večini pojo, a kar je še v njih starega pridelka, ga težko dobri izpod 10 Din liter. Trti suša še ne škoduje, pač pa že trpi polje in travniki. Zetev rži, pšenice in ječmena je bila prav hvaležna. Glavni viri naših dohodkov so: živinoreja, vinogradni in gozdovi. Les (hrast, buk in bor) gre po večini v Avstrijo in Švicarji. Tudi perutničarstvo nam donaša lepe denarje. Največ gosi, rac, puranov in druge perutnine pokupijo avstrijski židje. Središče šteje skoraj poltretjo stotino hiš. V svoji sredi ni mimo nič manj kot 16 milijonarjev. V trgu imajo svojo obrt: en pek, en mesar in en brivec. Delajo torej brez konkurence, kar je njim v prid, tržanom pa več ali manj v škodo. Poštna uprava nam je vzele energetne dnevnice in zato trpi poštna služba in občinstvo.

Slovenija. Zveza za tujiski promet v Sloveniji je pričela skupno s tujsko-prometno zvezo za mariborsko oblast izdajati svoje glasilo »Slovenija«. Prva številka te važno propagandne publikacije je izšla te-

dni in zasluži splošno zanimanje. Poleg zanimivih članov o tujskem prometu in letoviščih v Sloveniji prinaša več krasnih slik in zanimivih članek g. Bože Račiča o jugoslovenskem čipkarstvu. Ker je glasilo obvez zvez za tujiski promet v Sloveniji nameujejo zlasti inozemstvu, prinaša prva številka tudi informativne članke o naših letoviščih in tujiski prometniki razmeri v nemščini. Tujiski promet je za Slovenijo velikega gospodarskega in propagandnega pomena. Zato smo prepričani, da bo naša javnost žalala oceniti hvalevredno prizadevanje obvez zvez za tujiski promet in da bo njuno delo vsestransko podpirala. »Slovenija« izhaja najmanj šestkrat na leto. Naročnina za šest številka znaša 40 Din, posamezna številka znaša 8 Din. Uredništvo in upravnštvo je na Dunajski cesti št. 1.

Osem žrtev Sava v enem dnevu. V nedeljo je zahtevala Sava pri Zagrebu 20 žrtev. Utomili so ključnici Ludvik Bundofer, inkassant Josip Kolar, brivski vajenec Filip Šteflet, živilerski vajenec Vilim Peterlin, živilja Anka Vilovič, mizarski pomočnik Matija Mence in ključnicički pomočnik Grga Markovič. Osmo žrtev, kmeta Blaža Boseca, je vrgla Sava na breg blizu Žitnjaka.

Na ljubljanskem Barju gori Šota. Že nekaj dni se je zdel barjanskim prebivalcem sumljiv dim, ki se je kot media megliča dvigal iz barja, kjer so pod zemljo velika ležišča šote. Vendar pa niso vedeli pravega vzroka temu nenadnemu pojavi. Predverjašnjem je šel tamkajšnji posestnik Vidma pogledat na svoj svet, kaj bi to moglo biti in je prestrašen opazil, da tli ſota že globoko in notranjosti. Požar se je tekmo 2 dni pod površino močno razširil in zavzel do včeraj širok razmah v obsegu nad 700 kvadratnih metrov. Ker prebivalci niso mogli sami pogasiti ognja, niti ga omejiti na gotov ožji prostor, so bili prisiljeni poklicati na pomoci gasilce z Barja in pa ljubljansko gasilno postajo, ki je kmalu prispela na Barje s svojo motorno briggalno. Ker je najbljžja voda oddaljena nad 1 km, so morali gasilci napeljati okrog 1400 m cevi, da so mogli priti z uspešnim gašenjem. Reševalnara dela, ki so trajala ves včerajšnji dan, radi preoddaljenosti vode, ki je ni bilo mogoče dobiti na kraju požara v dovoljni količini in pa radi že gožega solnca, ki šoto sprosto zopet osuši in tako podpira požar, niso imela pravega uspeha in so se moralni gasilci vrnili domov. Da omeje požar, so okrog gožete vzemila izkopljen globok jarek in s tem požar lokalizirali.

Vreme. Vročina je od dne do dne hujša. Če ne bo v kratkem dežja, pritisne res prava tropična vročina, ki bo zahtevala tudi pri nas številne žrtev, kakor jih je že v Ameriki in v nekaterih večjih evropskih mestih. Danes zjutraj je kazal topomer že 22 stopinj. Barometer je zopet nekoliko padel, toda upanja ni, da bi se vreme spremeni. Danes zjutraj je kazal barometer 764,5 mm. Tudi po drugih krajih imajo neznenost vročina. V Splitu in Dubrovniku so imeli včeraj 86, v Zagrebu in Beogradu 35, v Mariboru in Skoplju 34, v Ljubljani 33, v Šajrajevi 31. Povsod je bilo jasno. Danes je mlajš in zato je tem večja nevarnost, da bomo imeli hudo vročino najbrž še 14 dni ali pa celo do druge polovice avgusta. Kakšno bodo posledice strahovite suše in vročine, si je težko misliti.

Gasilci (drushta in župe), ki so prejeli od kogarkoli agitacijski poziv, da se zanesljivo udeleže Zveznega občnega zborja in se jim potni stroški povrnejo, eventualno iz Zvezne blagajne, naj se takoj prijavijo Zvezni ter predloži tozadne agitacijske pozive. — JGZ v Ljubljani.

V proslavo C. M. dneva je nabrala podružnica na Jesenicah po gdč. Vidi Korosečevi, Branki Stegu, Slavki Kulnik in Citi Hrast Din 469,50; v isti načini je poslala podružnica v Brežicah Din 426,50. —

Težka nesreča pod vozom. Včeraj zvečer je peljal kočija pri I. jugoslovenski tovarni olja in barv v Dolu, Anton Loboda, s parom konj polno naložen vog sena skozi Kleče. Na cesti sta se mu naenkrat splašila konja in je padel Loboda, hoteč ju ustaviti, pod voz ter se pri tem delo težko poškodoval. Ponesrečenega so takoj prepeljali v ljubljansko splošno bolnico, kjer so zdravniki ugotovili, da ima Loboda težke poškodbe na obeh nogah in na levem ramu.

Iz Ljubljane

Iz Ljubljanski župan dr. Dinko Puc sprejema stranke do nadaljnega vsake torek in petek od 11. do pol 13. popoldne.

Iz Naša kolodvorska poslopja. Lepa in hvala vredna je navada, da železniški načinščini krasijo kolodvore in perone s cvetličnimi grmiči. Celo najmanj postajajo se ponajšo z mičnimi gredicami in pestrimi cvetki, ki oživljajo mrtvo zidovje in razveseljuje naše oko. Zal, da se dolenski kolodvor v Ljubljani neponaša primerno s cvetličnim okraskom, ampak zaostaja v tem pogledu daleč za drugimi kolodvori, dasi bi lahko imel med vsemi postajami na dolenskih progah najlepši cvetlice in rožne grme.

Iz Več točnosti. Pisima iz nabiralnika na glavni pošti se morala pobirati — kar smo se informirali — pred vsako dostavo, torej tudi 5 ali 10 minut pred 8. uro. Meni se je žal že dvakrat primerilo, da naslovnik ni še isto določen prejel pisma, kar bi se vsekakor moral zgoditi, ker sem vrgel pismo v nabiralnik še pred 7. uro, torej eno celo uro pred 1. dostavo. Tudi uro pri nabiralniku ne kaže vsaki dan enako, kdaj se bodo pisma pobirala. Prosim več točnosti, ker sicer trpi naša trgovina in obrt. — **Ljubljanski obrtnik.**

Iz Odpiranje in zapiranje trgovinskih obravbar v Ljubljani. Včerajšnjo notico glede odpiranja in zapiranja trgovin v Ljubljani popravljamo v toliko, da smejo biti trgovine z modnimi predmeti odprte od 8. do 12 ure in od 14. do 19. ure.

Iz Pri javni borzi dela v Ljubljani je v času od 8. do 14. julija 1928 iskal delo 637 moških in 216 žensk, skupaj 853 brezposelnih. Prostih mest je bilo 118 moških in 16 ženskih, skupaj 134. Posredovanje se je izvršilo 71 moških in 12 ženskih, skupaj 83. Odpotovalo je 90 moških in 4 ženskih, skupaj 94; odpadlo pa je 55 moških, skupaj 55 brezposelnih. — **Delo išče: m o š k i :** 2 manipulanta za lesno stroko 1, gozdni čuvaj, 2 ekonom, 2 rudaria, 2 vtrmajer, 2 zlatarja, 9 kovačev, 5 stavbičarji, ključnici, 1 klepar, 4 železolivari, 9 železniški, 19 strojnih ključnici, 2 strojna risarja, 6 elektromontjer, 1 bandaz, 24 mizarjev, 2 kolarja, 5 sodarjev, 7 žagarjev, 1 graver in vulkanizer, 3 usnjari, 5 sedlarjev in jermenarjev, 1 tkalec, 1 predelec, 2 tapetnika, 12 krojačev, 18 čevljarov, 3 slannikarji, 2 knjigoveza, 5 mesarjev, 2 milinarjev, 18 zidarjev, 2 kuharja, 2 inženjeri kemije, 1 laborant kemije, 4 zidarij, 2 pleskarja in sobislkarja, 2 tesarja, 1 gradbeni delovodja, 1 stavni tehnik, 1 tiskarski strojnik, 12 strojnikov, krojačev, šoferjev, 10 pisarniških slug, 25 trgovskih pomočnikov, 8 knjigovodij, 2 fakturista, 1 korespondent, 2 trgovska skladisnika, 2 trgovska potnika, 1 trgovski poslovodja, 25 zasebnih uradnikov, 1 pisarniški praktikant, 1 gledališki igralec, 1 godbenik, 1 bolni strežnik, 1 kinooperater, 26 hlapcev, 6 pomognih delavcev, 42 dñinjarjev, 5 vajencev; ženske: 16 pisarniških moči, 2 kontoristin, 8 prodajalk, 4 natakarice, 7 šivil, 2 šivilci za perilo, 11 šivilci za slaminike, 1 šteparica, 1 črkoslikarica, 8 pletilk, 3 tkalke, 12 tovarniških delavcev, 47 dñinjarjev, 61 kuharic, služkinj, postrežnic in 6 vajenck. — **Delo je na razpolago:** m o š k i : 1 kurača, 19 rudarjev, 3 kleparjev, 2 kovačev, 4 kotlarijev, 5 kovinostrugarjev, 2 stavb. ključnici, 1 kamnosek, 3 strojni risarji, 3 mizarjev, 2 kolarji, 1 lesotruparji, 1 žagarji za polnoarmenik, 2 strojnika, 2 kožarijev, 2 usnjarijev za kovčige in aktovke, 3 čevljarov, 1 milinarjev, 2 hlapcev, 1 vodoinstalatirjev, 10 pleskarjev, 1 črkoslikarjev, 14 milinarjev, 15 tesarjev, 20 zidarjev, 1 mlademu kuharju, 15 dñinjarjev, 18 vajencem; ženske: 1 šperlerici, 3 pletilkam nogavic, 1 kmečki dekli, 2 služkinjam, 1 frizerki, 1 bolničarki, 2 prodajalkam slaščic, 2 delavkam kovinske stroke, 1 kontoristin.

Iz Živilski tro v znamenu vročine. Huda vročina in sosa se počna tudi na živilskem trgu, ki je zadnje dni zelo slab založen. Zlasti ilalo je sadja in jagod. Limone se zelo podražile, ker gredo baje v drugi kraje, kjer je zelo vroče. Kakor da bi bilo pri naših hladno. V taki neznenosti vročini, kakršno imamo zadnje dan, je sadje in sočivo glavna hrana. Zato prebivalstvo tembolj občuti »sušo« na živilskem trgu. Kaj bo še, če bo vročina pritiskala še 14 dni ali cel mesec in če ves ta čas ne bo dočakal.

Iz Preprečena nesreča pri kopanju. V teh vročih dnevih vse sili, v vodo in se ljudje kopljajo povsod, kjer je toliko vode, da moreš pošteno sesi vanjo. Kjer je pa voda večja in pripravnejša, pa kopalcev kar mrgoli. Tako je tudi v Gruberjevem prekopu v vse dolžini od mosta za mestno elektrarno na skoraj do izlija v Ljubljano. Včeraj popoldne se je med to pisano množico v prekopu pod znano Bridlevo gospodino na Planirju kopala tudi 16-letna Otilija Tome, šivilka v tovarni perila Peter Pirc na Sv. Petru cesti 25, stanovanja v baraki za mestno elektrarno v Kotnikovi ulici. Okrog 16. ure se je Tometova pričela potapljalni, obupno krilec z rokami okrog sebe. Kopalci so nezavestno kopalko potegnili iz vode na breg, nakar je prispel na kraj nezgodne avizirane rešilni avtomobil. Prvotno se je mislilo, da gre za nevaren slučaj solnčarice, vendar si je deklica kmalu opomogla in sama odšla domov. V vodi jo je objala le hipna omotica, ki pa je kmalu prešla. Lahko bi pa bila utonila, da je niso skopali pravofašni opazili in potegnili iz vode.

Iz Policijske prijave in arretacije. Na policiji so bile od včeraj na danes vložene sledeče ovadbe: 2 tatyvini, 1 poškodba košesa, 2 kaljenja nočnega miru, 1 lastnik podaljivega psa, 1 popad od psa, 1 prestopek obretnega dela, 1 prekorakenje policijske ure, 2 godbi brez dovoljenja, 2 prestopek železniških predpisov, 1 najdba vozička sumljivega izvora, 2 prestopek avto — predpisov in 16 prestopek cesinopolicijskega dela.

Iz Drobne policijske vesti. Včeraj opoldne je prijavil na policiji dijak Rado P., da mu je malo prej neznan dolgorstrežni ukradel med tem, ko se je on kopal v Ljubljani na Trnovskem pristanišču, par novih črnih nizkih čevljiev, vrednih 180 Din. — Radi sume tajne prostitucije sta bili prijeti lahkočki Genovefa S. in Marija G. — Ker je prodaj

Edgar Wallace: TRIJE PRAVIČNIKI ROMAN.

Orbnil se je na petah in izginil skozi vrata. Doktor je počakal, dokler niso njegovi koraki na stopnicah utihnili, nato je pozvonil Pfeifferju. Možak je godrnjaje vstopil. On ni imel Gurtherova vojaškega nastopa; vendar je bil, kakor je Oberzohn dobro vedel, razboritejši in premetenejši od obeh.

»Pfeiffer, prišlo mi je na ušesa, da si v opasnosti. Policia te hoče odpromiti v Varšavo, kjer so se, kakor ti bo znano, dogodile izvestne neprijetne stvari. In povedali so mi, da bi te eden svojih tovarishev — Oberzohn je priglusal glas — zelo rad videl.«

Možak je ves čas mrko gledal v tla. Odgovoril ni ničesar in ni se s kretajo ne na gibom telesa naznačil, da bi bil čul, kar mu je bil rekel starec.

»Gurther pojde jutri; nemara, da storil dobro delo za nas. Nemara pa tudi, da se skrivaj sestane s svojimi prijatelji, ki jih ima pri policiji. Kdo ve! Naložil sem mu nalogo. Nai jo najprej izvrši! Navzoči bodo tudi vsi moji ljude. Tudi ti pojdeš. Gurther, praviš, bi goljufal celo slepca. Dobro! To pot storil ti tako! In kar se tiče Gurthra ... ne maram ga več videti. Sit sem ga že. On je norec. Vsi ljudje so nori, ki si vtikajo v nos beli prašek. Ne, Pfeiffer?«

Možak še vedno ni dal nikakega odgovora.

»Naj najprej opravi svoj posel. Ne smeš se vtikati v stvar, dokler ... dokler ne opravi svojega!«

Pfeiffer je dvignil oči. Obraz se mu je spačil.

»Ce se vrne on, se jaz ne vrnem. Tega človeka me je strah. Dvakrat je bila policia tu ... trikrat ... Ali se spomnite dekline? Ta človek nam je nevaren. Rekel sem vam že takrat, ko je prišel v hišo.«

»Toda zna se oblačiti kakor gentleman, je pohlevno odvrljiv doktor. »Hm!« je rekel oni prezirljivo. »Mari bil komedijant, ki si je za toliko in toliko mark na teden šminkal obraz in glumil in premetaval noge?«

»Če ga ne bo več nazaj, bom odrešen,« je zamrmral doktor. »Toda bila bi velika napaka, če bi ga našli tako, da bi ti premetenci mogli vohuniti v naših stvareh.«

Pfeiffer je molčal. Vedel je, kaj mu je storiti. Besede so bile tu odveč.

»Kdaj pojde?«

»Jutri zarana. Še pred solnčnim vzhodom. Ti boš seveda govoril z njim.«

Nato je nekaj šepnil tako tih, da ga je Pfeiffer jedva čul. Senca, ki je v nogavicah prisluškovala na vratih, je silšala le dve besedi.

Gurther se je zarežal v temo; njegove oči so zaplamene. Ko je njegov tovarishev stopil k vratom, je neshišno stekel po stopnicah navzgor.

Rath Hall je bilo dvonadstropno belo poslopje sredi tako gosto zaraslega parka, da hiše s ceste sploh ni bilo videti. In ker je bil glavni dohod na posestvo skozi zelo vsakdanja vrata, kjer

ni bilo nobenega vratarja, bi bil Gonzalez hišo brez dvoma zgrel, če bi ne bil prepoznan mož, ki je sedel na razpadlem, z mahom porasel zidu, in skočil na tla, ko je Leon zavri svoi avtomobil.

»Mr. Meadows je v hiši. gospod. Rekel je, da vas pričakuje.«

»A kje za boga je vendar hiša?« je vprašal Leon Gonzalez, ko je skočil iz voza.

Nametu odgovora je detektiv na široko odprl vrata in Leon je zavozil med drevje; in potem je videl, da vozi po zanemarjeni gramozni poti. Tudi je v mehkih tleh opazil sledove avtomobilskih koles.

Pispel je baš v trenutku, ko je Mr. Johnson Lee vedel svoja dva gosta k večerji, in Meadowsov je bil vidno vzraščen, ko ga je zagledal. Opravičil se je in je stopil z Leonom v vežo, kjer ima nične ni mogel posluškovati.

»Prejel sem vaše poslanstvo,« je rekel. »Edina nenavadna stvar, ki se je pripetila, je bilo to, da je sluzinčad dobila vabilna na veliki koncert v Brightlingsea. Ali ste to pričakovali?«

Leon je pričkal.

»Svedea. In upam, da jim Lee ne bo branal. Meni je ljubše, če jih ne bo v hiši. Blazen načrt ... Oberzohn ima rad take stvari. Ali se je sicer kaj dogodilo?«

»Ne. Opazili smo enega ali dva čudna tipa.«

»Ali vam je Lee pokazal pisma, ki jih je dobil av Barbortona?«

»Da. Samo da jih ne razumem prav. Drobene vzbokine na debelom rjavem papirju. Shranil jih je v tresor. Nekaj pisem mi je prečital. Meni niso baš kaj jasna.«

»Toda ono pismo, ki je najvažnejše?« je hlastno vprašal Leon. »Ono, na katero je Lee odgovoril ... Mimogrede ... Saj veste, da je Lee vedno odgovarjal na perforiranem papirju?«

»Videl sem tak papir,« je pričkal detektiv. »Ne, ... vprašal sem ga o tem, ali zdi se mi, da se mu ne dagovoriti, preden se ne sporazume s svojim odvetnikom, ki pride noči. Moral bi biti tu že za večerjo.«

Odsla sta skupaj v jedilnico. Slepec je potrebitno čkal pri mizi in Leon je opravičil se zavzel prostor. Sedel je s hrbotom obrnjen k steni nasproti enemu treh visokih oken, ki so gledala na vrt. Noč je bila topla in zavesino bila zastrite; tudi je bilo srednje okno baš nasproti Gonsalezu odprt. Dal je Mr. Washington znak in Američan je razumel, da hoče imeti Gonzalez neoviran razgled na park.

»Ali bi vam nemara bilo ljubše, da okno zapremo?« je vprašal Mr. Lee, ki se je nagnil naprej, nagovoreč vso družbo. »Vem, da je odprto, ker sem sam odprl. Rad imam svež zrak.«

Zamrmrali so svoj pristanek in večerja je potekla brez pomembnejšega incidenta. Mr. Washington je bil eden tistih ljudi, ki se naglo prilagode vsaki družbi. Bil je v Rath Hallu tako doma, kakor da bi bil kje v bližini rojen in vzgojen. Razen tega je imel še poseben vzrok, da je bil zadovoljen: zjutraj je bil na izprehodu našel v hosti neko zelo redko kačo in je deset minut razlagal, v čem se razlikuje od vsake druge angleške kače.

„Izkopljita mi grob v ledu“ »Krasin« v gosti meglji. — Podrobnosti o Malmgreenovi tragediji. — Iskanje zadnjih žrtev polarne tragedije se je zavleklo.

Po zadnjih poročilih iz Moskve leži nad polarimi kraji, kjer je ledolomilec »Krasin« našel Viglierjevo skupino tako gosta meglja, da mora »Krasin« nadaljevati pot zelo previdno. Ruski pomožni odbor sodi, da bo Amundsenova, Guillaudova in Alessadrinijeva usoda te dni pojasnjena. Če so še živi, jih bodo Rusi rešili, če so pa našli v večnem ledu strašno smrt, najdejo vsaj njihova trupla. Ni izključeno, da se »Krasinu« posreči prodreti led, ki pokriva morje, brez večjih težkoč. Če bi pa naletel na na veče ledene gore, bi pilot Čuhnovski ponovno startil in preiskal vso okolico, kar bo trajalo dva do tri dni. Kapitan Samoilovič poroča, da je »Krasin« zapustil taborišče Viglierjeve skupine in se napotil proti kraju, kjer čaka letalec Čuhnovski.

Parnik »Citta di Milano« je postal v Rim radio-brzavko, v kateri sporoča, da je parnik »Braganza« 10 milij zapadno od rtca Wrede in da je postal v soto bodo opoldne sani proti kraju, kjer so običali ruski letalci. Ledena gora je gladka tako, da ni težko hoditi po nji. »Krasin«, ki se vrača, je zdaj bližu Brockovega otoka. Tudi norveški vodnik Varbine, ki ga je moral kapitan Sora zapustiti, ker ni mogel z njim nadaljevati poti proti otoku Foyen, se je vrnil z alpinisti na parnik »Braganza«.

Ruska brzavna agencija je sprejela v nedeljo, da je ledolomilca »Krasina« Samoiloviča daljše poročilo o katastrofi zrakoplova »Italia«. Zrakoplov se je razbil 24. maja. Na balonu se je napravila debela ledena skoria in ker se je s tem teža zelo povečala, je zrakoplov padel. »Italia« je zadel ob ledenu goro s sprednjo gondolo, iz katere so padli vsi udeleženci ekspedicije, ki so sedeli med potejem v nji. Strojniki Pomella je takoj obležal mrtev. Njegovi tovarisi so ga pokopali v ledu. Balon se je takoj dignil v Nobilova skupina, ki je običala na ledeni gori, je zagledala kmalu velik oblak dima. Iz tega je Nobile sklepal, da je nastala eksplozija ali da je balon zgorel. Brodolomci so si najprej uredili radiopostajo, s katero so lahko sprejemali radiobrzavke, niso jih pa mogli oddajati. 30. maja so se napotili Malmgreen, Zappi in Marianno peš proti Severnemu rtiju, misleč, da najdejo tam norveške ribiče. Ta skupina je imela živil najmanj za mesec dni. Malmgreen si je sicer pri padcu zlomil levo roko, vendar je bil pa še tako čil, da je tek pred odhodom ustrelil belega medveda.

Major Zappi pričoveduje, da so med potjo grozno trpeli. Morski tok je gnal ledeno goro neprestano od obale, 16. junija, ko so bili še nekaj milij jugovzhodno od Brockovega otoka, je Malmgreen opešal in izjavil, da ne more več dalje. Prosil je tovarisha, naj ga pustita ali pa mu izkopljata v ledu grob, kamor naj ga položita, da jima ne bo v nadleglo. Dejal je, naj vzameta vsa živila s seboj, da ne bosta trpela lakote. Iztrčil jima je kompas in ju prosil, naj ga izročita njegovi materi. Tovarischa sta

ga res pustila na ledu in čez 24 ur sta bila oddaljena od njega komaj 100 m. Videla sta še, kako je napel zadnje sile in dvignil glavo. Upala sta, da ga glad prisili nadaljevati pot in zato sta ga nočela počakati. Ko je Malmgreen videl, da ga čakata, je zaklical: Poidita, pojdi! Ce me pustita umreti, lahko rešita vsaj druge.

Marianni in Zappi sta kočno nadaljevala naporno pot. Komaj sta prehodila dobro miljo, je Marianni oslepl. Morski tok ju je gnal na ledeni gori dalje. Spotoma je Zappi opazil šest letal v razdalji dobre milje, toda razen Čuhnovskega ju ni nihče opazil, dasti pa ne prestano mahala z zastavicami. Celih 12 dni nista ničesar jedla. Marianni je bil že tako sesstrandan in izmučen, da se je bilo batiti vsak čas katastrofe. Prosil je tovarisha, naj ga spravi do ruskega letala, katero sta opazila. Ledolomilec »Krasin« ju je rešil sigurne smrti. Orodje je dobila Malmgreenova skupina od letalcev, toda rabiti ga ni mogla, ker ni videla na svoji poti nobene divjačine. Opazili so samo belega medveda in Malmgreen ga je ustrelil z edinim revolverjem, ki ga je imela ta skupina, ko je nastopila naporno pot proti Severnemu rtiju.

Malmgreen ni niti slutil, da je to njegova zadnja pot. Hotel je resiti svoje tovarishe, ki so zakrivali njegovo smrt, pa je podlegel v borbi z divimi elementi polarnih krajev. Morda bi njegova usoda ne bila tako tragična, da sta ga spremjala dva Šveda ali Norvežana, ne pa Italijana, ki sta ga pustila na ledu, da rešita svojo kožo.

Žene in bračno pravo v Abesiniji

V Abesiniji vladajo zelo čudne pravne razmere. Tam namreč nimajo sodišč v našem smislu. Vsak državljan ima pravico posegati v sodstvo in izražati o pravnih normah svoje mnenje. Tudi pri razpravah se lahko oglasi vsak državljan. Priče sede na kamnih v krogu. Največja nesreča za obtoženca je, če sedi pred njim kot priča ženska. Že od nekdaj smatrajo v Abesiniji žensko mnenje za sveto in proti ženskemu pričevanju ni nobenega ugovora. Vsaka ženska v Abesiniji se dobro zaveda svoje velike odgovornosti. Ženska, ki pride na obravnavo pred ljudskim sodiščem, ve dobro, da je od njene izjave odvisna usoda obtoženca. Če ženska krivo priča, jo zadeže težka kazen. Na javnem prostoru jo slečejo in ostrijo na »balin«. Po tej kazni se ženska ne more omoriti, ker se je vsi moški izogibljajo in tudi kita, ki ji ponovno zraste, ji nič ne pomaga.

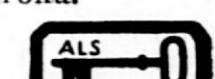
Vsi abesinski običaji temelje na ženski krenosti. Žena lahko krade in ubija, lahko je prostitutka in ima 10 ljubčkov, pa vendar svoje časti in dobrostanstva ne izgubi. Toda najimajša laž jo kompromitira in izključi iz družbe. V Abesiniji imajo štiri vrste zakonov. Prvi je cerkveni zakon, ki

zveže zakonca za ta in za oni svet. Ženin in nevesta skleneta v cerkvi ob navzočnosti svečenika roke nad križem in svečano obljubitva, da se bosta vse življene ljublji. Tako sklepajo zakone samo posvetni dostojanstveniki in svečeniki. Po cerkvenih obredih poročeni se ne morejo drugič poročiti. Večina Abesincev se pa zadowljivi s civilnimi zakoni. Pri tem zakonu se vrši in nevestni hiši velika svečanost, pri kateri pomaže svečenik ženini in nevesti s svetim oljem in ju pokadi s kadilom. Novoporočena imata med obredom zagnjene obraze, da se ne spoznata. Sele ko se zmrači lahko odkrijeti obraze. Tak zakon se lahko po medsebojnem sporazumu loči in imetje zakoncev se razdeli na dva enaka dela.

Tretja vrsta zakona je sporazum glede skupnega življenga za določeno dobo. Zakon se pa lahko razveljaviti tudi prej, če se zakonca sporazumom, ali pa če žena izjaví, da jo mož vara in da grdo ravna z njo. Četrte vrste zakon je oni, pri katerem se zakonca sicer poročita, živita pa ločeno.

Pri vseh zakonih mora imeti mož dve priči, ki prevezameta moralno in materijelno odgovornost za njegova dejanja v zakonu. Kljub spoznavanju že ne pa abesinski zakoni dovoljujejo možu ženo pretepati. Toda če se žena priča, da jo mož tepe, morata oba moževa prijetja, ki zanj jamčita, plačati ženi vsak drugi dan po 3 šilinge, dokler mož ne neha pretepati žene. Abesinski zakoni ne priznavajo nobenih dednih pravil med možem in ženo in tako vdova ne more podedovati moževega premoženja.

Kljub štirim načinom sklepanja zakonske zveze je pa v Abesiniji zelo razširjen tudi običaj, da žene kupujejo. Taksirajo jih po njihovem socialnem položaju. Ženske iz višjih krogov so dražje, iz nižjih pa cenejše. Najcenejše so seveda priletne ženske. Na 50. letu izgubi ženska vsako vrednost. Kakor pri nas, tako lahko tudi v Abesiniji ženska vsakemu moškemu napravi posledice očetovstva. Če dotični moški ne more dokazati, da ni oče, mora pač skrbeti za otroka.

NA VRHUNCU
STOJI NOGE
VICE Z ŽIGOM;
KLJUČ

Najboljše, najtrajnejše, zato najcenejše!

Za veselice, plese in slične prreditve izdeluje vabilo, letake, lepake, plesne rede itd. okusno in po najnižji ceni

Narodna tiskarna v Ljubljani

Dvokolesa, otroški vozički, šiv. stroji najnovejše iznajdbe, motorji, pneumatika »Michelin« (poseben oddelek za popolno popravilo). — Prodaja na obroke. — Ilustrirani cenik franko. Cene zelo znižane.

»TRIBUNA« F. B. L.
tovarna dvokoles v otroških vozičkov. LJUBLJANA, Karlovska cesta št. 4.

Dvosobno stanovanje s kuhinjo išče uradniška družina. Vselitev 1. avgusta. — Ponudbe pod »Avgust 1252« na upravo »Sl. Naroda«.

Sviljija za oblike in perilo išče službo, ev. gre Šivet v trgovino, priporoča se tudi na dom. Ponudbe na upravo lista pod »Vestne. 1335

Trgovska pomočnica izvedena v trgovini z mešanim blagom želi premeniti službo. Ponudbe na upr. lista pod »Pridna. 1242

Gospodinja zmožna slovenskega in nemškega jezika išče službo v zavojiteljice k enemu otroku. Nastopila lahko takoj. — Ponudbe pod »Juli 1262« na upravo »Slov. Naroda«.

Dvoredružinsko hišo novo, 30 minut od glavne pošte — ugoden prodam. Kupec dobi takoj stanovanje dveh sob v kuhinje. — Ponudbe pod »Hiša 1269« na upravo »Slov. Naroda«.

Ivan Zakočnik mestni tesarski mojster, LJUBLJANA, Dunajska cesta 46

Vsakovrstna tesarska dela, moderne lesene stavbe, ostrežja za palace, hiše, vile, rovarne, cerkve in zvoki. — Stropi, rezna ita, stopnice, lednice, paviljoni, verande, lesene ogr